

Sygn. akt XII Gz 167/13

POSTANOWIENIE

Dnia 03 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Tarkowska

Sędziowie: SSO Jolanta Safader – Skwarlińska (spr.)

SSO Ewa Górniak

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowo - Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko M. S. (obecnie P.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 04 października 2007r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, sygn. akt V GNc 1394/07

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XII Gz 167/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2007 roku Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu przez ten Sąd w dniu 27 czerwca 2007 roku w sprawie o sygn. akt V GNc 1394/07.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że w sprawie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 781 § 1 k.p.c. w związku z art. 777 § 1 k.p.c. do nadania klauzuli wykonalności.

Od powyższego postanowienia pozwany M. P. (poprzednio S.) wywiódł zażalenie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że wierzyciel Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowo - Handlowe (...) sp. z o. o. w G. dopiero w październiku 2012 roku wniósł do Komornika Sądowego wnioski o wszczęcie egzekucji w oparciu o nakaz zapłaty z dnia 27 czerwca 2007 roku. Skarżący podał, że nie wiedział o egzekucji zobowiązania na podstawie orzeczenia sądowego, a wiedział jedynie, że w 2007 roku powód wysłał do niego wezwania do zapłaty na adres jego

zameldowania. Według skarżącego wobec tego, że zobowiązanie dotyczy lat 2006 - 2007 jest ono przedawnione w związku z czym należy uchylić postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Z kolei zgodnie z art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułami egzekucyjnymi są orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem.

Istnienie tytułu egzekucyjnego stanowi pierwszy warunek dopuszczalności egzekucji, przy czym wyegzekwowanie obowiązku nim objętego uzależnione jest także od pozytywnego wyniku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności. Postępowanie to ma charakter autonomiczny i stanowi stadium pośrednie pomiędzy postępowaniem rozpoznawczym a wykonawczym.

Postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności stanowi fragment postępowania egzekucyjnego, a zatem wyłączona jest możliwość podnoszenia przez dłużnika zarzutów merytorycznych. Sąd badając przesłanki dopuszczalności nadania klauzuli wykonalności ogranicza się do ustalenia, czy powołany tytuł odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego (art. 777 k.p.c.), lub czy zostały spełnione inne przesłanki określone w art. 778 -794 k.p.c. do wydania tytułu wykonawczego określonym podmiotom lub w celu prowadzenia egzekucji np. z danych składników majątkowych. Jeżeli klauzula wykonalności została wydana z naruszeniem przepisów prawa (albo w wypadku odmowy), to stronie służy zażalenie - art. 795 k.p.c.

Zważyć należy, że postępowanie w przedmiocie zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności orzeczeniu Sądu ma charakter obrony formalnej żalącego, która zmierza do eliminacji naruszeń przepisów procesowych i zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji i jest realizowana m.in. w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym jak np. zażalenie na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności.

Wobec tego skarżący w toku tego postępowania może zgłaszać zarzuty formalne, do których należy np. zaliczyć sprzeczność między treścią tytułu a klauzulą wykonalności w zakresie osoby uprawnionej, nieprawomocność orzeczenia będącego podstawą tytułu egzekucyjnego, brak podstaw formalnych do objęcia klauzulą wykonalności osób trzecich nie wymienionych w tytule egzekucyjnym z tego powodu, że nie zostały spełnione przesłanki art. 788 k.p.c., 789 k.p.c. i 791 k.p.c., brak dokumentu urzędowego lub prywatnego stwierdzającego zdarzenie, od którego było uzależnione wykonanie tytułu egzekucyjnego. Czym innym natomiast jest obrona merytoryczna, która polega na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego, w którym w ramach zarzutów merytorycznych można kwestionować istnienie uprawnienia wierzyciela lub obowiązku dłużnika. Wobec tego dłużnik lub osoba trzecia w razie naruszenia ich praw podmiotowych, wynikających z prawa materialnego, nie mają prawnej możliwości domagania się ochrony tych praw od organu egzekucyjnego, gdyż ten nie może badać zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, ale mogą – o ile istnieją ku temu podstawy prawem przewidziane - skorzystać ze środków obrony merytorycznej, jakimi są powództwa przeciwegzekucyjne (art. 840 i art. 841 k.p.c.).

Mając na względzie zakres kognicji Sądu postępowaniu klauzulowym należy dojść do wniosku, że dłużnik - zwalczając postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności - może kwestionować w drodze zażalenia (art. 795 § 1 k.p.c.) wyłącznie formalne przesłanki jej nadania; kontrola sądu nie może zmierzać do oceny zasadności lub istnienia obowiązku objętego treścią tytułu egzekucyjnego. Sąd w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności nie ma ani obowiązku, ani też prawa uwzględnienia upływu terminu przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenia stwierdzonego ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym. Wniosek ten znajduje

swe pełne uzasadnienie w strukturze postępowania egzekucyjnego, które nie pozwala organowi egzekucyjnemu (bez względu na to, czy nim będzie komornik, czy też sąd, również w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności) badać zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym (art. 840 k.p.c.). Organ egzekucyjny obowiązany jest wykonać tytuł wykonawczy. Badanie kwestii dotyczących wygaśnięcia zobowiązania lub niemożności egzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym należy do sądu, i to w ramach właśnie art. 840 § 1 k.p.c. Jest to jedyna droga do uwzględnienia przedawnienia wykluczająca rozpatrywanie wpływu jego na egzekucję przez organ egzekucyjny. Ze względów, które wyżej już podano, badanie to, dotyczące okoliczności materialno prawnych, nie jest dopuszczalne również w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (por. Edmund Wengerek [w:] *Przeciwegzekucyjne powództwa dłużnika (powództwa opozycyjne)*, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, str. 91 i nast.).

Tym samym, na gruncie rozpoznawanej sprawy należało ustalić, czy istnieje tytuł egzekucyjny stanowiący pierwszy warunek dopuszczalności egzekucji.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2007r., w sprawie oznaczonej sygnaturą akt V GNc 1394/07, jest prawomocny, tym samym nakaz ten zalicza się do kategorii tytułów egzekucyjnych wymienionych w art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. Jeżeli natomiast rozumieć podnoszoną w zażaleniu okoliczność braku wiedzy skarżącego o „egzekucji zobowiązania na podstawie wyroku sądowego” jako brak wiedzy pozwanego o wydaniu w stosunku do niego nakazu zapłaty to wskazać należy, że nie znajduje ona potwierdzenia w niniejszej sprawie. W aktach sprawy znajduje się bowiem opatrzone własnoręcznym podpisem pozwanego zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki zawierającej odpis nakazu zapłaty (k. 43 akt) oraz zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki zawierającej odpis postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 27 sierpnia 2007r. w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty (k. 46 akt), co świadczy niewątpliwie o tym, że skarżący odebrał obydwie przesyłki z Sądu i wiedział o zapadłym wobec niego orzeczeniu Sądu.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że skarżący w żaden sposób nie podważył prawidłowego stanowiska Sądu Rejonowego co do zaistnienia ustawowych przesłanek do nadania klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2007r., w sprawie oznaczonej sygnaturą akt V GNc 1394/07.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy podzielając w całości stanowisko Sądu Rejonowego na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.